Přesný čas - Fešáci

1. Jeden je osud,
hodiny jsou dvoje.
Nábytek je můj,
všechno je tu moje.
Kamna, co v nich
netopím, ruce,
co mně zebou,
Dopis ať prý pochopím,
že jsi šla pryč.
Děti jsi vzala s sebou.

2. Stále je stejná,
kolik tak měří.
Ta moje cesta,
Od okna k dveřím.
Nikdo tu nic nepoví,
tvůj hlas tu dozněl.
Nikdo se nedoví,
co já už vím.
Ticho bolí hrozně.

3. Telefon je nanic.
Blok na vzkazy čistý.
Já jsem taky prázdný,
jako tyhle listy.
Tvou tužkou na obočí
čmárám tvoje jméno.
Pak s ní rychle vytočím
přesný čas.

4. Už nemáš obsazeno.
Sedm dvacet šest čtyřicet.
Sedm dvacet šest padesát.

5. (jako 1.)
Jeden je osud,
hodiny jsou dvoje.
...Sedm dvacet sedm přesně...
Nábytek je můj,
všechno je tu moje.
...Sedm dvacet sedm deset...
Kamna, co v nich
netopím, ruce,
co mně zebou,
Dopis ať prý pochopím,
že jsi šla pryč.
Děti jsi vzala s sebou.
...Sedm dvacet osm přesně...

6. (jako 1.)
Jeden je osud,
hodiny jsou dvoje.
Nábytek je můj,
všechno je tu moje.
Kamna, co v nich
netopím, ruce,
co mně zebou,
Dopis ať prý pochopím,
že jsi šla pryč.

Děti jsi vzala s sebou.

Pozn. Čas říká osoba z telefonu.